

József Attila merénylője, avagy egy székeleyek közé „keveredett” észosztó

Van egy hely – egy ideje – az interneten, ahol van egy tanulatlan, műveletlen és – a jelek szerint – alacsony értelmi és érzelmi intelligenciájú fickó, akinek még a tojáshej se esett le a hátsójáról, s aki azt játssza – azt a szerepet alakítja, mintha benne testesült volna meg a világ eddigi összes prófétája, guruja, gondolkodója, filozófusa, s most ő lenne hivatott arra, hogy a világ és a dolgok természetéről kimondja a végső igazságot, mai judeopesti szakzsargonral szólva: a „tuttit”. Naponkénti/hetenkénti ill. alkalmi ájtatoskodó-kegyeskedő, leereszkedő modorú „tanításaiban” osztja az eszt, amelyek olyan szellemi nívót képviselnek, mint az egyszerű diktátor szellentései, amelyeket a palotabeli szolganépek azon nyomban aranyozott palackba kellett zárnai...

Ez a neotutti guru-karikatúra ráadásul abban a hiszemben él, mintha mindenkinek rabláncon járna az esze, s csak neki lenne kizárólagos kiváltsága szabadon gondolkodni. Le is írja ezt. Ennyire...fantázia- és gondolat-szegény az az elme hordozó-formájú gumó a nyakán...

A kedves Olvasó utólagos engedelmével nem írom le ennek az internetes helynek a nevét, mert nem akarok nagyobb reklámtól csúszni neki, mint amekkorát ez az írásom egyébként is szerez neki – elkerülhetetlenül. Aki nagyon akarja, amúgy is megtalálja, mert az ok, amiért írni vagyok kénytelen (no, nem is annyira róla, mint inkább a magatartásról, amit képvisel), az egy írása, amelynek a címe lentebb megtalálható, s ez alapján interneten megkereshető!

No, ez a guru-karikatúra, settenkedő fickó egy „wordpress.org”-típusú cím alá rejtett gyáva orvlövészek és késelők zsványtanyáján bujkál! Se nevét, se elérhetőségeit (laccím, postacím stb.) nem adja meg.

Rendszerint „dádálja” a székeleyeket. Hol (nem létező!) „zsidózásukért”, hol az egyszerű székeley (szintén nem létező) elvetemült falopási szokásaiért. Lényének alattomos voltát, vagy mérhetetlen gyávaságát bizonyítja, hogy most újfent úgy ront neki egy magát már megvédeni nem tudó, rég elhunyt ember írásának, hogy se a saját nevét, se a földrajzi/postai elérhetőségét nem adja meg, mi több: olyasmit ad a megvádolt százába, amit az soha nem mondott, még csak nem is gondolt!

Csak az orv hátba szúrás. És uzsgyi - az értelméhez hasonlóan sötét nagy éjszakába...!

Már a tavaly júniusban belebotlottam – szerencsétlenségemre - az egyik rondítmányába (Zsidózol, meghalsz!), amelyben a székeleyekre nagyon-nagyon jellemző „zsidózás” miatt ostorozza a gyanútlan és ártatlan székeleyeket (akik legfőntebb azt gondolhatták a cikkben megtestesült félkegyelműségről, hogy a fickót biztosan megfizették ezért a „zsidódádázásért”, s ez ettől lett oly alaptalanul is elszántan buzgodalmas).

Mintha ez lenne a székeleyesség jelenlegi legnagyobb sorsveszedelme, s nem a nyomuló, föld- és térrabló, betelepítő, elnemzetlenítő román nacionalizmus/fasizmus, vagy a mögötte settenkedő zsidó nagytőke/pénztőke/bank-tankhadosztály...!

Akkor még beleolvastam a honlapján egy-két írásába, de aztán láttam, hogy ha sokat közlekedem ezen a jóhiszeműségtől és értelemmentől mentes helyen, akkor a homlokom fog megkékülni, mert nem tudok annyira leguggolni-letérdelni-lehasalni, hogy a szemöldökfákba folyton ne üsse bele a fejem.

Igy aztán megspóroltam magamnak a nívótlan párbajt,

és úgy döntöttem, tetűre nem nyilazok.

Dehát a fickó olyan kitartó, konok, hogy az már-már a közveszélyesség fogalmát is kimeríti (mert nincs veszedelmesebb emberfajta, mint az, amelyik rettenetesen buta és – ugyanakkor! – rettenetesen határozott, kitartó, rámenős, agresszív stb.). Így ismét nem kerülhettem el sorsomat, mert ez a magatartásbeli tetűség ismét az rivaldafénybe erőszakolta magát – egy szellemi óriás ködmönébe kapaszkodva: József Attilát kezdte holtában kioktatni olyasmiről, ami benne sincs a költőóriás versében, és úgy befeketíteni, amilyen színben eddig még az ellenségei sem merték volna föltüntetni/rágalmazni József Attilát.

No, lévén, hogy szegény Attila már nem tud a fickón elégtételt venni, becsületbéli ügynek tekintve a dolgot, az ő nevében élek most a replika jogával – válaszolva e jellemtelenségre – az időközbeni sajnálatos elhalálozás okán magát megvédeni nem tudó József Attila helyett.

A fickó förmedvényében azt írja, hogy József Attilának „Erre a versére:” reagál: <http://www.szeretlekszékelyfold.hu/kultura-2/682-jozsef-attila-nem-nem-soha>...

(A József Attila-verset az Európai Idő olvasói kedvéért keretben mellékeltem újraközöljük!)

A webhely, ahová ez a fickó utal a vers kapcsán (<http://www.szeretlekszékelyfold.hu/>), valójában rendes hely. Mértéktartó, nívós. Székely-magyar öntudatot ápoló, a nép kultúrájáért cselekvő. Nem „hőbörgő” szélsőjobb valami, amint ez a gondolat szabadságát a zsvány-ság szellemében kezelő haramia sugallni akarja!!!

Ez a fickó (az ún. „szabad gondolat” cím alatt settenkedő gyáva orvlövészek és késelők zsványtanyáján) valami olyasmit művel a „szeretlekszékelyfold.hu”-webhely becsületével és a költő, József Attila becsületével és remekművével is, mint amikor a feltűnési viselkedésében már semmi egyebet tenni nem tudó buta, de határozott bunkó belopózik éjnek éjjelén a templom szentélyébe és jókora kacskaringókat kakál az oltár elé!

És az a jobbik eset, ha csak buta, határozott bunkó. A rosszabbik eset, ha ezért Júdás-honoráriumot kap, vagy kifejezetten élvezzi az aljasságot!

(Az Európai Idő olvasói kedvéért a másik keret ennek a guru-karikatúrának a „Ki kell nyírni mindenkit”-kezdetű verses rondítmányát tartalmazza!)

Te „önfelkent” guru-karikatúra!

Hát te miféle ember vagy? Kinek a bérence? Vagy önszorgalomból vagy ennyire buta és aljas???

Alattomos csúsztatással odarottyantod a saját magad (vagy valaki más?) szellemi ürülékét a József Attila neve alá... Hát mi ez, bunkókám/allatomoskám/gurukarikatúrácskám?

Ha azt akarod mondani, hogy József Attila versében az van, amit a te szellemi ürüléked illusztrálni akar, akkor vagy teljesen hülye vagy, vagy teljesen gonosz, vagy teljesen... mindkettő!

Mert aki nem csak kocsmába járt, vagy ezoterikus guruképzőbe a falusi közcéce háta mögé, az annyit tud, hogy József Attila (17 éves kamaszként) 1922-ben közvetlenül

a trianoni békediktátum után írta a „NEM! NEM! SOHA!” című versét, amelyet ő sohasem publikált, s amelyben minden van, csak az nincs, amit a te magasabb dolgokat megfejteni képtelen, viharelőtti fecskerepülésnél is mélyebben szálló gonosz szellemed belelátni akar!!!

Olykor nem lehet szellemi alkotásokat történelmi környezetüktől függetlenül értelmezni.

Ma lehet, hogy nem lenne reálpolitikus okosság az, amit József Attila 1922-ben érvényesnek gondolt, de ez nem az ő hibája! Hanem a történelemé. Vagy ha úgy tetszik, az azóta ugyanazt a célt követő zsidó nagytőké!

De az a vers akkor és úgy volt igaz, ahogy azt József Attila leírta 17 évesen! És a legesleghalványabb köze sincs a te szellemi ürüléked tartalmához, bűzéhez, gőzéhez, „magaslatához” és „polkorrektségéhez”!!! Te ahhoz a József Attilához a bokaszőrmagasságáig se érsz fel!

És tudd: attól még törpe maradsz, akármennyire is próbálsz szellemi óriásokra „kukkra vizelni”!!!

(folytatása a 6. oldalon)

Horváth Alpár

József Attila

Nem, nem, soha!

Szép kincses Kolozsvár, Mátyás büszkesége,
Nem lehet, nem, soha! Oláhország éke!
Nem teremhet Bánát a rácnak kenyeret!
Magyar szél fog fúni a Kárpátok felett!

Ha eljő az idő - a sírok nyílnak fel,
Ha eljő az idő - a magyar talpra kel,
Ha eljő az idő - erős lesz a karunk,
Várjatok, Testvérek, ott leszünk, nem adunk!

Majd nemes haraggal rohanunk előre,
Vérkeresztet festünk majd a határköre
És mindent letiprunk! - Az lesz a viadal!!
Szembeszállunk mi a poklok kapuival!

Bömbölve rohanunk majd, mint a tengerár,
Egy csepp vérig küzdünk s áll a magyar határ
Teljes egészében, mint nem is oly régen
És csillagunk ismét tündöklök az égen.

A lobogónk lobog, villámlik a kardunk,
Fut a gaz előlünk - hisz magyarok vagyunk!
Felhatol az égig haragos szózatunk:
Hazánkat akarjuk! vagy érte meghalunk.

Nem lesz kisebb Hazánk, nem, egy arasszal sem,
Ugy fogsz tündökölni, mint régen, fényesen!
Magyar rónán, hegyen egy kiáltás zúg át:
Nem engedjük soha! soha Árpád honát!

1922

A névtelen merénylő írása

Válasz József Attilának – Pusztuljon, ki nem magyar!

Ki kell nyírni mindenkit, ki nem magyar!
Zsidózni, cigányozni, oláhozni nem akar.
Ez a megoldás! Akkor lesz majd szép világ!
Mikor már nem lesz több oláh, kit meg lehet ölni,
Oláhokat fogunk a magyarok közül kinevezni!

Gyerünk fiúk, lendüljön a kar!
Pusztuljon ami zsidó, cigány, oláh, s nem magyar!
Magyar világ kell nekünk!
Egy álom, mit míg el nem érhetünk,
Gyilkolunk, gyalázunk, alázunk, butulunk,
Tompulunk és szenvedünk!

A „Pusztuljon, ki nem magyar” nem született volna meg ha Magyarországon és Erdélyben, nem zsidózna, nem cigányozna öreg s fiatal. Bizonyára még vannak olyan nemzetek, melyek nem mernék szembenézni saját démonaikkal, ezért magukon kívül keresik a gonoszt, az ellenséget. Nem vagyok elfogult, nem gondolom, hogy a magyarokat uralja leginkább a vakság, a tudatlanság, de mivel közéjük születtem, kötelességem arról beszélni, ami köztünk van, ami bennünk van. Elfogultságunk mértékelen: azt gondoljuk, mi vagyunk a kiválasztottak, a mindentudás MAGja, azt hisszük, minden más nemzet alábbvaló mint Árpád népe.

Én is regélhetnék a magyarok erényeiről életem végéig, de nem tehetem, mert ezek vannak elfoglalva a magyar nemzeti büszkeség, a vak hiúság táplálásával. Nem is tudom, hogy kerülhetett be az önkritika a magyar szótárba, mert az nekünk nincs. Vakságunkban saját sírgödreinket ássuk, melybe, ha már kész, önként belefelekszünk. Nem kell a magyarnak már ellenség, mivel egy olyan önpusztító, önsanyargató viselkedést tanúsít, hogy már lassan a vélt ellenségnek kell őt megvédeni a saját magával szemben vívott csatájában. A magyar, az általam ismert legszomorúbb példája annak, hogy a forrásától elszakadt embert, mennyire meg tud vakítani a gyűlölet, a büszkeség, az önteltség, és mennyire alkalmatlan tud lenni annak látására, hogy ő maga minden jónak és minden rossznak a forrása. Ezért folyton keresi a gonoszt odakinn, miközben azt hiszi, hogy ő csak egy ártatlan elszenvédője ennek a gonosz világnak. Bocsáss meg nekik, fogalmuk sincs mit cselekednek. Akinek nem inge, kérem, ne vegye magára! Szeretettel, „egy Szabad Gondolat”